

[Christmas Møller.]

Jeg kunde tænke mig, at det i Skyndingen var gaaet til paa den Maade, og derfor tror jeg nok, at man kan tale sig til Rette om det.

Til § 3, næstsidste Stykke, skal jeg bemærke, at naar det paagældende Raad skulde have Ret til at kræve alle for sin Virksomhed fornødne Oplysninger, og det kan jo blive mange, og det kan blive meget betydningsfulde, vil vi for vort Vedkommende anbefale, at man paa tilsvarende Maade, som man gjorde det i Prisaftaleloven, søgte at beskytte de Virksomheder, som maatte give Oplysninger, saaledes at de kunde føle sig trygge og være sikre paa, at det, at de havde givet Oplysninger, ikke kunde komme dem til Skade.

I Modsætning til hvad Tilfældet er i et andet Lovforslag, som den højtærede Handelsminister har fremsat i Dag, nemlig Lovforslaget om Skibsfarten, har Ministeren ikke her givet nogen som helst Bestemmelse om, hvorledes Raadet skal sammensættes, hvem der skal vælge Formand — om det er Raadet selv, eller om det er Ministeren —, hvorledes det i øvrigt skal sammensættes, og hvor mange det skal bestaa af. Jeg tror ikke, det vilde være urimeligt, om Ministeren gav nærmere Oplysning om, hvordan han har tænkt sig det, selv om jeg i og for sig forstaar den løse Form paa den Maade, at hvis Situationen bliver vanskeligere og vanskeligere, kan der være Tale om en Udvidelse af Raadet, fordi det saa faar med andre og flere Spørgsmaal at gøre. Jeg kan gøre den samme Bemærkning, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gjorde, at jeg synes, man kunde overveje, om det ikke vilde være formaalstjenligt, at der for begge Rigsdagens Ting var en Mulighed for, hvis Partierne ønskede det, at have en større Repræsentation i et saadant Raad, som jo vil kunne faa en ganske overordentlig stor Betydning.

Endelig vil jeg gøre den Bemærkning af principiel Karakter, at naar der skal foretages vidtgaående Indgreb — og ingen ved jo i Dag, hvor vidtgaående de kan blive —, gaar vi ud fra, at Myndighederne vil have Opmærksomheden henvendt paa at behandle de Borgere, over for hvem Indgrebet bliver gjort, saaledes — skatte-mæssigt og paa anden Maade —, at man tager Hensyn til, at Indgrebene ofte kan virke overordentlig haardt for Borgerne.

Vi gaar altsaa ud fra, at der bliver en kort Udvalgsbehandling af Sagen. Vi kan tiltræde, at Handelsministeren faar en saadan Bemyndigelse, ud fra den Betragtning,

at der deri ligger et Tilbud om Samarbejde mellem Partierne her paa Rigsdagen og ogsaa Samarbejde med Erhvervene og deres Organisationer, som jo under den forrige store Krig paa saa mange Maader viste at have en heldig Haand til Løsning af Op-gaverne. Men vi vil meget, meget stærkt fremhæve over for Ministeren, at det er nødvendigt for os, ud fra den Indstilling, som vi har, at alle de Foranstaltninger, der nu skal træde i Kraft som Følge af Begivenhederne ude i Verden, bliver tidsbegrænset, saaledes at vi til ethvert Tidspunkt ved, hvor vi er henne.

Hassing-Jørgensen: Jeg tror, der er en ret betydelig Forskel paa Stemningen i det danske Folk i denne Omgang og den, vi oplevede ved Udbrudet af den sidste Verdenskrig. Jeg har det Indtryk, at Ængstelsen for, at Landet skal blive inddraget i Stridighederne, Ængstelsen for Landets Eksistens, er væsentlig mindre fremtrædende nu, end den var i 1914. Hertil bidrager efter min Anskuelse i høj Grad Indgaaelsen af Ikke-Angrebskontrakten mellem Danmark og Tyskland, og ikke mindst de Tilsagn, som i de sidste Dage er indløbet til den danske Regering baade fra engelsk og fra tysk Side. Paa samme Maade kan man ogsaa være noget tilbøjelig til at betragte Erhvervs-situationen med noget mindre Frygt, fordi der i Ikke-Angrebskontrakten er taget udtrykkeligt Hensyn til denne; det er i Ikke-Angrebskontrakten forudsat, hvorledes Landets Stilling skal være ogsaa erhvervsmæssigt saavel i Forhold til Tyskland som i Forhold til England. Vi ser i disse Bestemmelser en vis Tryghed for, at man paa Forhaand vil acceptere den Tilstand, som det lykkedes at tilvejebringe ved Krigsudbrudet i 1914, at de to Magtgrupper med Tilfredshed ser paa, at Danmark opretholder sin Samhandel til begge Sider. Alligevel er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, at det er overordentlig vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at forudse den sande Karakter af de Vanskeligheder, vi kommer til at staa over for; det er farligt at drage Sammenligninger og paa Forhaand at ville slutte sig til, hvor godt eller hvor daarligt det vil udvikle sig. Sikkert er det imidlertid, at ligesom i 1914 fordrer ogsaa den nuværende Situation, at Regeringen faar en Bemyndigelse som den, det foreliggende Lovforslag er Udtryk for.

Da vi i August 1914 vedtog det tilsvarende Lovforslag, var der ikke nogen, der kunde have fuld Klarhed over eller blot tilnærmelsesvis Forestilling om, hvilke Virk-